तत्र कर्त्तव्यविशेषान्विधत्ते । "घृतेन प्रातःसवने श्रीणीयात् । दध्ना मध्यन्दिने [६] । नीतमिश्रेण तृतीयसवने । अग्निष्टोमः सोमः स्याद्रथन्तरसाम । य एव ऋत्विजो वृताः स्युः । त एनं याजयेयुः । एकां गां दक्षिणां दद्यात्तेभ्य एव । पुनः सोमं क्रीणीयात् । यज्ञेनैव तद्यज्ञमिच्छति । सैव ततः प्रायश्चित्तिः" इति । अभिषुतं आदारफाल्गुनरसं घृतेन पक्वचोरेण श्रीणीयान्मिश्रयेत् । नवनीतोत्पत्तेः पूर्व्वावस्थमीषन्मथितं दधि नीतमिश्रम् । यद्यप्ययमुक्थ्यषोडश्यादिरूपं क्रत्वन्तरमारब्धवान् । तथापि तत्परित्यागेन प्रायश्चित्तरूपेऽस्मिन् प्रयोगे रथन्तरपृष्ठोऽग्निष्टोमरूप एव सोमयागः कार्य्यः । तत्र पूर्व्वं वृता ऋत्विज एव याजकाः, तेभ्यः सर्व्वेभ्य एकैव गौर्दक्षिणा । तथा नैमित्तिकं प्रयोगमनुष्ठाय पुनर्नित्यप्रयोगार्थं सोमं क्रीणीयात् । एवं सति नैमित्तिकप्रयोगरूपेणैव यज्ञेन नित्यप्रयोगरूपं यज्ञं प्राप्तुमिच्छति सोऽयमेवंविधैवानुष्ठितिः । ततः क्रीतसोमापहारदोषात् प्रायश्चित्तिर्विमुक्तिहेतुः ॥

अथ सत्रं सङ्कल्प्य ततो निवृत्तौ प्रायश्चित्तं विधत्ते । "सर्व्वाभ्यो वा एष देवताभ्यः सर्व्वेभ्यः पृष्ठेभ्य आत्मानमागुरते । यः सत्रायागुरते । एतावान् खलु वै पुरुषः । यावदस्य वित्तम् । सर्व्ववेदसेन यजेत । सर्व्वपृष्ठोऽस्य सोमः स्यात् । सर्व्वाभ्य एव देवताभ्यः सर्व्वेभ्यः पृष्ठेभ्य आत्मानं निष्क्रीणीते" इति । यो यजमानः सत्रार्थं सङ्कल्पयति सत्रं न करोति स पुरुषः सर्व्वदेवताभ्यः तत्प्रतिपादकस्तोत्रेभ्यश्च स्वात्मानं सङ्कल्पयति ।